

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-12031/2017-ERU

V Ostravě dne 30. listopadu 2017

Č. j. 12031-3/2017-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-12031/2017-ERU s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Pražská plynárenská, a.s.**, se sídlem Národní 37, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00, IČO: 601 93 492, ve věci podezření ze spáchání 3 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016“), a ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017“), rozhodl

takto:

- I. **Obviněný z přestupku**, společnost **Pražská plynárenská, a.s.**, se sídlem Národní 37, Praha 1 – Nové Město, PSČ 110 00, IČO: 601 93 492 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání 3 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016**, kterých se dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl minimálně 3 zákazníkům v postavení spotřebitele: [REDAKCE]
[REDAKCE], se kterými uzavřel ve dnech 11. července 2016, 27. července 2016 a 23. listopadu 2016 distančním způsobem smlouvy o sdružených službách dodávky plynu č. [REDAKCE] (dále souhrnně jen „Spotřebitelé“), informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, neboť tyto jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu).

- II. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017,** kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, neboť nejméně třemi dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 6. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 25. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tyto informace nejméně v uvedených dnech neuvedl na internetových stránkách www.ppas.cz, které provozuje.
- III. Dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání 3 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ukládá úhrnná pokuta ve výši 20 000 Kč (slovy: dvacet tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 36317.**

Odůvodnění

Dne 25. ledna 2017 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 14 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v tehdy účinném znění, účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 20. září 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 00993-19/2017-ERU. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 00993/2017-ERU, který byl vložen do správního spisu dne 20. listopadu 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141015380 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 13. srpna 2010 a držitelem licence na obchod s plynem č. 241218964 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 27. února 2012. Účastník řízení provozuje internetové stránky na adrese www.ppas.cz (dále také jen „webové stránky“).

Kontrolující v rámci kontroly pořídil ve dnech 6. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 25. ledna 2017 snímky webových stránek na adrese www.ppas.cz. Vedle pořízení snímků webových stránek (a dne 25. ledna 2017 také stažení zdrojových kódů webových stránek) a dokumentů ve formátu PDF uložených na webových stránkách byly výrazy související s plněním povinnosti uvést na svých webových stránkách informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů hledány jednak vyhledávačem integrovaným na uvedených webových stránkách a dále také prostřednictvím vyhledávače Google. Ve všech uvedených

dnech toto vyhledávání nevrátilo žádné relevantní výsledky odkazující na webové stránky či zveřejněné elektronické dokumenty, jejichž prostřednictvím by účastník řízení plnil povinnost podle zákona o ochraně spotřebitele. O této skutečnosti byl pořízen záznam o úkonech předcházejících kontrole a pořízené print screeny obrazovky webových stránek účastníka řízení byly vloženy do spisu.

Účastník řízení byl v rámci kontroly vyzván, aby sdělil informace o tom, jakým způsobem informuje své zákazníky o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, včetně sdělení o uvedení těchto informací na internetových stránkách, které provozuje, a dále aby poskytl vzory smluv o dodávce elektřiny nebo plynu a smluv o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu, včetně všech souvisejících příloh, používané při uzavírání smluv se zákazníky kategorie domácnost v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016, a seznam těchto zákazníků.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 9. února 2017 uvedl, že informuje své zákazníky o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů již od počátku roku 2014 prostřednictvím předmluvních informací, se kterými jsou zákazníci seznámeni před uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu nebo elektřiny. Dále účastník řízení uvedl, že zákazníky informuje též ve svých zákaznických centrech, a také na internetových stránkách.

Na žádost kontrolujících zaslal účastník řízení dne 23. března 2017 doplnění vyjádření, ve kterém uvedl, že své zákazníky v postavení spotřebitele informuje o možnosti mimosoudního řešení spotřebitelských sporů na internetových adresách v podobě samostatné webové stránky s unikátní adresou ode dne 6. února 2017, a dále že již od roku 2014 byly informace o možnosti mimosoudního řešení spotřebitelských sporů zveřejněny na webových stránkách www.ppas.cz prostřednictvím odkazu na dokument obsahující předmluvní informace.

K uvedeným tvrzením účastníka řízení byly před zahájením kontroly a v jejím průběhu zjištěny uvedené skutečnosti:

- stránky www.ppas.cz/plyn/dulezite-informace/nejcastejsi-dotazy a www.ppas.cz/elektrina/dulezite-informace/nejcastejsi-dotazy ve dnech 6. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 25. ledna 2017 neobsahovaly informaci o subjektu mimosoudního řešení sporů. Tyto stránky byly podle informace z redakčního systému stránek účastníka řízení, zobrazené při vyhledávání výrazu „mimosoudní“, modifikovány dne 6. února 2017 v 10:57, resp. 10:58 hodin, kdy na ně byl přidán nový rozbalovací prvek informující zákazníky o subjektu mimosoudního řešení sporů;
- předmluvní informace, na které odkazovaly webové stránky účastníka řízení ve dnech 6. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 25. ledna 2017, neobsahovaly internetovou adresu Úřadu;
- dne 10. března 2017 bylo zjištěno, že byly předmluvní informace aktualizovány shodně nazvaným dokumentem s platností od 1. února 2017. Tato aktualizovaná verze dokumentu již obsahovala informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů včetně internetové adresy Úřadu.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 9. února 2017 uvedl, že jsou kompletní kontaktní údaje Úřadu zasílány zákazníkům spolu s každým vyúčtováním plynu či elektřiny, a to přímo v každé faktuře. V rámci doplnění vyjádření dne 23. března 2017 dále uvedl,

že každá faktura odeslaná zákazníkům v postavení spotřebitele obsahuje v části C kontaktní údaje Úřadu a přiložil kopie části C vzorových faktur komodity elektřina i plyn.

V poskytnuté kopii jsou uvedeny údaje, které obsahují vedle sebe kontaktní údaje Úřadu a Ministerstva průmyslu a obchodu, včetně jejich internetových stránek. Uvedená kopie však neobsahuje výslovné informace o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů a ani jasně neidentifikuje subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů.

Dále bylo v rámci kontroly zjištěno, že smlouvy č. [REDAKCE] byly uzavřeny distančním způsobem, kdy zákazník odeslal účastníku řízení návrh smlouvy o sružených službách dodávky plynu, který byl následně účastníkem řízení přijat. O uzavření smlouvy byl zákazník vyrozuměn dopisem, jehož přílohou byly mimo jiné také předmluvní informace a obchodní podmínky.

Zákazníkům, se kterými byly smlouvy uzavřeny distančním způsobem (korespondenčně), nemohla být informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů poskytnuta v zákaznických centrech účastníka řízení, a to již ze samotné povahy uzavření těchto smluv, tj. na dálku.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, hledí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. ode dne 1. července 2017) jako na přestupky podle tohoto zákona. Na základě uvedeného jsou správní delikty v tomto příkazu označovány jako přestupky.

Správního deliktu (přestupku) dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 i dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (uvedená znění zákona dále souhrnně též „zákon o ochraně spotřebitele“) se dopustí prodávající tím, že neposkytne spotřebiteli informace podle ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele nebo čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013.

V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval přestupkem, resp. přestupky, dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele v návaznosti na porušení povinností poskytnout spotřebiteli informace dle ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele.

Dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele prodávající informuje spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný. Informace musí zahrnovat též internetovou adresu tohoto subjektu. Jestliže prodávající provozuje internetové stránky, uvede tyto informace i na těchto internetových stránkách. Pokud smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje na obchodní podmínky, uvede informace podle věty první a druhé rovněž v těchto obchodních podmínkách.

Subjektem mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný, ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je v oblasti elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství dle ust. § 20e písm. c) zákona o ochraně spotřebitele Úřad, a to v rozsahu působnosti stanovené právním předpisem upravujícím elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství (tj. energetickým zákonem).

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141015380 a licence na obchod s plynem č. 241218964, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny a plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny nebo plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu nebo plyn, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny nebo plynu a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči zákazníkům vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že Spotřebitelé jsou nepodnikající fyzické osoby, které nejednaly v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Spotřebitelé tak naplňují definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

V rámci příkazního řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že účastník řízení uzavřel smlouvy mimo jiné i s 3 Spotřebiteli, č. [REDAKCE], kdy tyto zákazníky neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), tj. Úřadu, jelikož součástí smluvní dokumentace předané Spotřebitelům nebyla informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, čímž porušil povinnost dle ust. § 14 odst. 1 věty první zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016.

Dále bylo v rámci příkazního řízení zjištěno a prokázáno, že minimálně ve dnech 6. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 25. ledna 2017 neměl účastník řízení uvedenu na svých webových stránkách informaci o Úřadu jako subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů (včetně internetové adresy Úřadu), tudíž v rozporu s ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 na internetových stránkách, které provozuje, neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), tj. Úřadu. V rámci příkazního řízení bylo tedy zjištěno a prokázáno, že účastník řízení tuto svou povinnost nejméně v uvedeném období neplnil.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že byla naplněna formální stránka 4 přestupků, a to

- 3 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele (konkrétně zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016), kterých se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl minimálně 3 Spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, neboť tyto jasným, srozumitelným a snadno

dostupným způsobem neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu),

- pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele (konkrétně zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017), kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, neboť nejméně 3 dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 6. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 25. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tyto informace nejméně v uvedených dnech neuvedl na webových stránkách, které provozuje.

K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku II. tohoto příkazu jako pokračujícího přestupku správní orgán uvádí následující. Na posouzení odpovědnosti za přestupky se užije úprava účinná v době spáchání posuzovaného jednání, která však neobsahuje definici pokračování ve správním deliktu (přestupku). Při absenci definice pokračujícího přestupku ve správním právu je nutné analogicky vycházet z ust. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění rozhodném pro projednávanou věc, dle kterého pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. U pokračování v přestupku tedy dílčí útoky musí současně (i) naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku, (ii) vykazovat souvislost časovou a v předmětu útoku, (iii) být spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a (iv) být vedeny jednotným záměrem pachatele. Správní orgán nad rámec uvedeného konstatuje, že obdobná definice je obsažena i v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky (účinného od 1. července 2017).

Správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 má za kumulativně splněné, když (i) 3 dílčí útoky (skutky) naplňují stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 [jelikož správní orgán jednoznačně neprokázal určité souvislé časové období, po které nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena informace ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, vzal (a to ve prospěch účastníka řízení) za prokázané, že pouze po dobu 3 dnů (tj. dne 6. prosince 2016, 13. ledna 2017 a 25. ledna 2017) nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena požadovaná informace], (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je [předmětnou skutkovou podstatu účastník řízení naplňoval po dobu 3 dnů (v rozmezí necelých 2 měsíců) téže jednáním (tj. neuvedením požadované informace na svých webových stránkách)], (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení (neuvedením požadované informace na svých webových stránkách) a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí mu nejen z držby licence, ale také z jeho činnosti a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny).

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

Správní orgán se dále musel zabývat také naplněním materiální stránky uvedených přestupků. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu (přestupku) implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt (přestupek). V daných případech tyto obecné společenské škodlivosti spočívaly v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitele, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků.

Ve všech posuzovaných případech je dána i konkrétní společenská škodlivost spočívající v porušení zájmu na ochraně práv spotřebitele, konkrétně práva spotřebitele na informace ohledně alternativního řešení spotřebitelských sporů.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny materiální stránky u všech 3 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vždy vyšší než nepatrná).

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, tedy zda účastník řízení za správní delikt (přestupek) neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která by

umožnila liberaci účastníka řízení ze všech či z některého posuzovaného protiprávního jednání.

Správní orgán uzavírá, že účastník řízení se výše popsanými skutky dopustil spáchání 3 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, za které je také odpovědný. Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil celkem 4 přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil naplnění celkem 4 stejných skutkových podstat.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který ze 4 vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných přestupků je nejzávažnější.

Horní hranice sazby pokuty za přestupky dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele je dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, až do výše 1 000 000 Kč.

Horní hranice sazby pokuty jsou tedy stejné, a proto překročil správní orgán k vyhodnocení, který z uvedených přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele je závažnější.

Co se týče závažnosti uvedených přestupků, shledává správní orgán jako závažnější pokračující přestupek dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, neboť tímto jednáním bylo potenciálně poškozeno více zákazníků (a to s ohledem na širokou dostupnost služby Internet a tedy i webových stránek účastníka řízení) než v případě zbylých jednotlivých 3 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (zde potenciálně poškozen vždy jeden ze Spotřebitelů).

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím

okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje obecně neposkytování povinných informací zákazníkům (spotřebitelům) na trhu s energiemi o jejich právech za závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a počtem jednotlivých dílčích útoků ve smyslu ust. § 38 písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dobu, po kterou účastník řízení prokazatelně nezveřejnil na svých webových stránkách informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), tj. dobu 3 dnů, jakož i počet dílčích útoků považuje správní orgán za přitěžující okolnost.

Jako polehčující okolnost posoudil správní orgán napravení protiprávního stavu účastníkem řízení, neboť nejpozději dne 6. února 2017 účastník řízení zveřejnil na webových stránkách informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů včetně internetové adresy Úřadu.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností.

V tomto případě je třeba zohlednit, že Úřadu neeviduje účastníka řízení v žádném dalším současně probíhajícím řízení, ani u účastníka řízení neeviduje dříve uloženou sankci v rámci správního řízení vedeném Úřadem za porušení totožného ustanovení zákona, což je správním orgánem zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl také ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytýkaného přestupku v souběhu s dalšími 3 přestupky.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností, a zásady absorpce uložil správní orgán účastníku řízení úhrnnou pokutu dle výroku III. tohoto příkazu při spodní hranici trestní sazby.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o ochraně spotřebitele. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Správní orgán považuje takto stanovenou pokutu za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Vzhledem k tomu, že účastníku řízení byla uložena pokuta u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Správní orgán vycházel z poslední výroční zprávy účastníka řízení (tj. výroční zprávy za rok 2016), která je uveřejněná ve sbírce listin obchodního rejstříku. Z této zprávy vyplývá, že tržby za prodej výrobků a služeb účastníka řízení v roce 2016 činily [REDACTED] Kč a tržby za prodej zboží účastníka řízení v roce 2016 činily [REDACTED] Kč.

Z uvedených skutečností je zřejmé, že osobní a majetkové poměry účastníka řízení jsou dobré a účastník řízení je schopen unést uložení pokuty ve výši, jež mu byla v této věci uložena. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto příkazu, odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí odboru správních řízení Ostrava